

РЕШЕНИЕ

№ 249

гр. П., 12.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – П., II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Г. Ненчев

Членове: Албена Г. Палова
Николинка П.

при участието на секретаря Галина Г. Младенова
като разгледа докладваното от Николинка П. Въззивно гражданско дело № 20225200500319 по описа за 2022 година

Производството по делото е по реда на чл.258 и сл. от ГПК и е образувано по повод въззивна жалба , подадена от Професионална гимназия по селско стопанство „Ц.Й. „ гр. П., представлявана от директора инж. Г.Г. с адрес : гр. П. ул. „Ц.Й. „ № 4 чрез адв. С. Н. с адрес за призоваване : гр. П., ул. „Г.Б. „ № 19 , ет.2, офис 4 , срещу Решение № 332/04.04.2022 г. на Районен съд гр. П. постановено по гр.д. № 3787/2021 г. С посоченото решение на Пазарджишкия районен съд е признато за незаконно и отменено уволнението на Л.. ХР. Г., ЕГН *****, от гр. П., ул. "Х.К." № 8, със заповед № 628 от 20.08.2021 г. на директора на Професионална гимназия по селско стопанство "Ц.Й." – гр. П. и е постановено възстановяване на Л.. ХР. Г. на длъжност „заместник-директор по учебната дейност“. Така постановеното решение се обжалва , като се моли то да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което предявените искове да бъдат отхвърлени. Изложени са твърдения, че съдебният акт е неправилен и незаконосъобразен , както и доводи, че по отношение на уволнението на ищцата са спазени изискванията на КТД и чл. 333 ал.4 КТ и уволнението ѝ е извършено законосъобразно. Поддържа се , че съдът е допуснал нарушения на процесуалните норми, тъй като неправилно сее произнесъл по нередовна искова молба съдържаща бланкетни оплаквания от нарушение на нормата на чл. 333 КТ , а освен това в нарушение на тези правила не дал ясни и конкретни указания на ответника за обстоятелствата , останали недоказани от него. Подробно са развити съображения относно законосъобразността на даденото предварително съгласие за уволнението. Не се сочат нови доказателства. Претендират се съдебно- деловодни разноси.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК е постъпил отговор, подадена от адв.М. П. , като пълномощник на ищцата – ответник по въззивната жалба . Оспорва се подадената въззивна жалба. Излагат се подробни съображения. Претендират се разноски.Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя. Не се сочат нови доказателства.

Въззивната жалба е постъпила в срока по чл.259, ал.1 ГПК, подадена е от надлежно упълномощен представител на страна, която има правен интерес от обжалване на първоинстанционното решение и следователно същата е допустима за разглеждане по същество.

Пазарджишкият окръжен съд, при служебната проверка валидността и допустимостта на обжалваното решение, на осн. чл.269 ГПК намира, че същото е валидно и допустимо. Като взе пред вид събраните по делото доказателства, становищата на страните и като съобрази относимите към конкретния правен спор намира, че същото е правилно и законосъобразно.

В производството пред районния съд ищцата Л.. ХР. Г. от гр. П. е предявила обективно кумулативно съединени искове с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1 и 2 от Кодекса на труда срещу работодателя Професионална гимназия по селско стопанство "Ц.Й." - гр. П. за признаване за незаконно и отмяна на уволнението и, извършено с предизвестие изх. номер 384/20.08.2021 г. на директора на гимназията на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ - закриване на част от предприятието или съкращаване на щата, както и за възстановяване на ищцата на заеманата преди уволнението длъжност „заместник-директор по учебната дейност“. В исковата молба са били изложени оплаквания за незаконосъобразност – липсата на реално съкращаване на щатната длъжност заеманата от ищцата , нарушение на предварителната закрила при уволнение по чл. 333 ал.1 т.4 КТ и по чл. 333 ал.4 КТ. Ищцата е поддържала , че е член на КТ "Подкрепа" и е уволнена в нарушение на колективния трудов договор за системата на предучилищното и училищното образование.

С подадения писмен отговор в срока по чл. 131 ГПК ответникът – работодател е оспорил исковете. Заявил е , че щатната бройка „заместник-директор учебна дейност“ последно е съществувала в щатното разписание, утвърдено на 16.07.2021 г., в сила от 01.08.2021 г. , но съкращението е извършено от орган на работодателя, имащ това право, а именно от директора. Според ответника ищцата е започнала да ползва отпуск поради временна неработоспособност едва след като и е представена заповедта за уволнение и тя е отказала да я подпише, а не преди това. Съгласието на синдикат "Подкрепа" е отразено от неговия секретар - г-жа Калинова, заемаща длъжност документалист, която е свидетел при връчването на предизвестието. С допълнителен отговор ответникът заявява, че новото щатно разписание е било съгласувано със синдикатите и е дадено съгласие за съкращаване на щатната бройка за „заместник директор учебна дейност“.

По делото е било безспорно установено , че ищцата е работила на длъжност

„заместник-директор по учебната дейност“ в училището ответник. На 23.08.2021 г. сутринта тя се явила на работа след ползване на годишен отпуск, като в ранните обедни часове е била извикана при секретаря на директора на училището, за да и бъде връчена оспорената заповед – за прекратяване на трудовото и правоотношение на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ – поради съкращаване на щата, считано от 01.09.2021 г.

По делото също така не е спорно, а и от отбелязванията в отправеното предизвестие се установява, че ищцата не е приела връчването и не подписала, а вместо това си тръгнала от работното място. Установява се, че две служителки от администрацията на училището удостоверили, че заповедта и е била съобщена в 12,35 ч., но тя не я е подписала, а след 15 минути е напуснала училището. В ранния следобед, около 13,00-13,30 ч. по данни на секретарката на директора, разпитана като свидетел в първоинстанционното производство, майката на ищцата се явила в училището и представила болничен лист за временна неработоспособност, считано от 23.08.2021 г.

Установява се от писмените доказателства, че със заповед на директора на училището от 17.08.2021 г. е утвърдено ново щатно разписание, в сила от 01.09.2021 г., като е съкратена длъжността на ищцата – заместник-директор учебна дейност. Видно от данните по делото, основната част от функциите на съкратената длъжност на ищцата са възложени на служителя, заемащ съществувалата и дотогава длъжност „заместник директор по учебно-производствената дейност“. Останалата малка част от функциите, изпълнявани до момента от ищцата, са възложени на директора или на други служители – учители. Тези обстоятелства се установяват и от неоспореното заключение по допусната по съдебно-икономическа експертиза.

От другите писмени доказателства по делото се установява, че на 17.08.2021 г., директорът на гимназията се е обърнал с писмо към председателите на секции на КНСБ и КТ „Подкрепа“ за становище относно съкращаването на длъжността и с отделно писмо – към председателя само на секцията на КТ „Подкрепа“ за становище за прекратяване на трудовото правоотношение на ищцата. Двамата председатели на секции отговорили с писма, с които дали своето съгласие за уволнението на ищцата.

В тази връзка е представено копие от действащия в училището КТД за системата на предучилищното и училищното образование, сключен през 2020 г., като в чл. 10 т.1 от този договор е предвидено при прекратяване на трудовите правоотношения по чл. 328, ал. 1, т. 2 и 3 от КТ да се информират синдикатите и да се прекратява трудовото правоотношение на работници и служители, членове на тези синдикати, след предварително съгласие на съответната синдикална организация в образователната институция.

Според представено по делото писмено доказателство / служебна бележка – л. 23 /, ищцата е била член на СС „Подкрепа“, към ПГСС „Ц.Й.“, гр. П., в периода 01.11.2017 г. до м. август 2021 г.

При така установената фактическа обстановка първоинстанционният съд е приел, че исквете са основателни и ги е уважил. Изложил е съображения за безспорното

установяване наличието на основание за уволнение - съкращение в щата, посочено в атакуваната заповед за прекратяване на трудовото правоотношение. Съдът е приел , че е налице реално съкращаване на щата изпълняван от ищцата, тъй като макар и трудовите функции на ищцата да са били разпределени за изпълнение от други щатни длъжности, то безспорно е налице премахване на длъжността, каквата е съществувала до тогава. Освен това е приел, че при уволнението на ищцата не е нарушена разпоредбата на чл. 333 ал.1 т.4 КТ, тъй като по делото е било установено, че ищцата се е явила на работа и едва когато е направен опит да ѝ бъде връчено предизвестие и заповедта за уволнение, е предприела действия за да получи платен отпуск поради временна неработоспособност. Посочена е трайна и непротиворечива съдебна практика по този въпрос.

Съдът е приел обаче за основателно оплакването на ищцата , че уволнението ѝ е незаконно , тъй като е нарушен КТД и разпоредбата на чл. 333 ал.4 КТ. Изложени са мотиви, че преди уволнението на ищцата не е имало налице писмено съгласие на съответната синдикална организация в образователната институция, а представеното по делото писмо обективизира само съгласието на председателя на тази организация. Прието е, че такова съгласие може да даде само синдикалното ръководство , като колективен орган, но не е и еднолично председателя на организацията.

Въззивният съд счита, че решението на районния съд е постановено при правилно установена фактическа обстановка и съответно правни изводи почиващи на материалния закон, относим към фактите - разпоредбите в частта от КТ, уреждащи прекратяване на трудовия договор с предизвестие.

Във въззивната жалба се прави оплакване, че районният съд неправилно е приложил процесуалните норми, но при извършената проверка , въззивният съд не констатира такива нарушения. Исковата молба е редовно предявена , тъй като в нея са изложени всички фактически обстоятелства очертаващи спорните въпроси във възникналия правен спор, включително и твърдението за нарушение на закрилата по чл. 333 ал.4 КТ и КТД. От своя страна , районният съд при изготвянето на доклада си по делото е дал ясни и конкретни указания във връзка с разпределение на доказателствената тежест и на ответника е осигурена възможност да изложи своите доводи и да представи доказателства в подкрепа на своите възражения.

Съдът не само , че не е длъжен, но и няма право да указва на страните какви конкретни доказателства следва да представят, тъй като едни такива конкретни указания биха нарушили диспозитивното начало в гражданския процес и принципа за равенството на страните. Към въззивната жалба не са представени доказателства , които страната е можела да представи в първоинстанционното производство ,но е била възпрепятствана от съда , нито нови такива , поради което твърдението на жалбоподателя, че не е получил точни указания от съда и затова не е представил доказателства , са голословни и не отговарят на действителното правно положение по делото. Доколко събраните по делото доказателства установяват законността на уволнението е въпрос по съществува на спора.

Въззивният съд намира и останалите оплаквания на въззивника за неоснователни, като съображенията за това са следните.

Директорът на училището притежава правомощия да утвърждава щатните разписания в училището, включително – да въвежда промени в тях. Промените влизат в сила след утвърждаването им от компетентния орган, който е именно директорът. В случая с утвърждаването от страна на директора на ответното училище на разписанието на длъжностите, компетентният орган по надлежния ред е въвел там съдържащото се изменение. От данните по делото се установява, че съкращаване в щата за заеманата от ищцата Л.Г. длъжност при ответното училище е извършено реално. Съкращаването в щата предполага намаляване, премахване за в бъдеще на отделни бройки от утвърдения общ брой на работниците и служителите. Съгласно длъжностното разписание към 01.09.2021 г. г., длъжността “заместник директор по учебната дейност”, е била съкратена. Също така безспорно се установява, че на 23.08.2021 г. ищцата се е явила на работа и към момента, в който работодателят е предприел действия за връчване на предизвестие и заповед за уволнение- Л.Г. все още не се е намирала в платен отпуск поради временна неработоспособност, поради което не се е ползвала със закрилата по чл. 333 ал.1 т.4 КТ. По тези въпроси няма и оплакване във въззивната жалба от страна на жалбоподателя – работодател.

Съдът счита, че Г. е уволнена незаконно, тъй като работодателят не е спазил изискванията на чл. 10 КТД и чл. 333 ал.4 КТ, а именно – ищцата е била уволнена без да е било налице предварително съгласие на съответната синдикална организация в училището или от съответния синдикален орган.

В посочената разпоредба на чл. 333 КТ уволнението е поставено в зависимост от получаване на предварително разрешение от определен държавен или синдикален орган. А в цитирания текст на КТД, е посочено, че съгласието следва да бъде дадено от съответната синдикална организация.

Както искането на разрешение от страна на работодателя за извършването на уволнение, така и самото разрешение, трябва да бъде дадено в писмена форма. Изискването за писмена форма следва от писмената форма за прекратяване на самия писмен договор. Устното разрешение е недействително, дори и да бъде потвърдено писмено след уволнението.

Съобразно разпоредбата на чл. 333, ал. 7 КТ моментът, към който предварителната закрила се осъществява, е този на връчване на заповедта за уволнение. В Решение № 1542 от 18.10.2006 г. по гр.д. д. № 3232/2003 г. на Върховния касационен съд /ВКС/ изрично е посочено, че под “заповед” следва да се разбира писменото изявление по смисъла на разпоредбата на чл. 335 КТ на работодателя за прекратяване на трудовото правоотношение. В разпоредбата на чл. 335, ал. 2, т. 1 КТ е определен моментът, в който настъпват последиците от упражненото вече от работодателя негово право да прекрати трудовия договор с предизвестие. Правото на работодателя да прекрати трудовото правоотношение е потестативно и поражда действие с достигането на писменото изявление

до адресата. Това е моментът, към който следва да се извършва преценка съществувало ли е потестативното право и надлежно ли е упражнено то.

В настоящия случай, към момента на връчване на предизвестieto, ищцата се е ползвала с правото на предварителна закрила при уволнение, тъй като към този момент, от представените писмени доказателства е видно, че същата е била член на синдикалната организация на КТ „Подкрепа“, в училището.

Не се твърди и не се установява, предварително съгласие към този момент да е било получено от членовете на синдикалната организация / с легитимно решение на общото ѝ събрание/, а представеното по делото писмо от председателя на СО, съдържа неговото еднолично решение за даване на токова съгласие, поради което не поражда желаните с него правни последици. По делото не е представен Устава на КТ „Подкрепа“, който обаче е публично достъпен, като в чл. 45 ал.3 от него е посочено, че ръководството на синдикалната секция е колективно и се състои от председател и секретари. Според Правилника за организацията и дейността на синдикална секция КТ „Подкрепа“ от 2016, изменен през 2017 г./ също непредставен по делото, но публично достъпен документ /, на който се позовава ищцата, ръководството на синдикалната секция е постоянно действащ колективен орган, който организира цялостната дейност на секцията и се състои от председател и секретар, „висш ръководен орган“ е общото събрание, а председателят на синдикалната секция представлява членовете и пред работодателя, подписва „организационни и финансови документи на секцията“ и пр.

В случая не са налице доказателства предварително писмено съгласие за уволнение на ищцата като синдикален член да е дадено от колективното синдикално ръководство. Участието на секретаря на СО в училището като свидетел на отказа за връчването на уволнителната заповед на ищцата, също не санира този порок, тъй като липсва изрично писмено негово изявление в такъв смисъл. Такова валидно съгласие не се съдържа и в протокола от събранието на председателите на синдикалните организации в училището от 17.08.2021 г., тъй като този протокол удостоверява началото на процедурата за получаване на такова съгласие, но липсват по делото доказателства за завършването на тази процедура с валиден писмен акт на синдикалната организация или на нейния колективен орган.

В Решение № 626 от 2005 г. по гр.д. д. № 164/2003 г. относно закрилата по чл. 333, ал. 1 КТ се посочва, че предварителното разрешение на инспекцията по труда, а това важи и за закрилата по ал. 3 и 4, т.е. преодоляването на закрилата, трябва да бъде налице към момента на връчване на предизвестieto за уволнение, а не към момента на изтичане на неговия срок, когато трудовото правоотношение се прекратява, защото към този момент вече се изразява формираната воля на работодателя за уволнение.

Тези изводи сочат на основателност на претенцията с правно основание чл. 344 ал.1 т.1 КТ, както и на обективно кумулативно съединената с нея по чл. 344 ал.1 т.2 КТ.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, постановено при спазване на материалния закон, поради което следва да бъде потвърдено.

С оглед на неоснователността на жалбата въззивникът дължи разноски на въззиваемата страна в размер на 710,00 лв. на основание чл. 78, ал.2 ГПК за заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно приложен списък по чл.80 ГПК.

На основание гореизложеното и на основание чл. 271, ал.1 и чл. 272 ГПК, Окръжният съд П. :

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 332/ 04.04.2022 г., постановено по гр.д. №3787/2021 г. по описа на Пазарджишки районен съд , с което са уважени предявените обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл.344 ал.1 т.1, т.2 КТ от Л.. ХР. Г., ЕГН *****, от гр. П., ул. "Х.К." № 8 представлявана от адв.М. П. със съдебен адрес : гр. П., ул. „Ц.С.“ № 14 против Професионална гимназия по селско стопанство „ Ц.Й. „ гр. П., представлявана от директора инж. Г.Г. с адрес : гр. П. ул. „Ц.Й. „ № 4 с адрес за призоваване : гр. П., ул. „Г.Б. „ № 19 , ет.2, офис 4.

ОСЪЖДА Професионална гимназия по селско стопанство „ Ц.Й. „ гр. П., представлявана от директора инж. Г.Г. с адрес : гр. П. ул. „Ц.Й. „ № 4 с адрес за призоваване : гр. П., ул. „Г.Б. „ № 19 , ет.2, офис 4 да заплати на Л.. ХР. Г., ЕГН *****, от гр. П., ул. "Х.К." № 8 деловодни разноски в размер на 710,00 лева за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок при обосноваване на предпоставките по чл.280, ал.1 ГПК, който срок започва да тече от изтичане на срока за произнасяне му или считано от 15.07.2022 г. пред Върховен Касационен Съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____